

prof. dr hab. Janusz Sługocki
Instytut Nauk Prawnych
Wydział Prawa i Administracji
Uniwersytetu Szczecińskiego

Recenzja

osiągnięcia naukowego oraz dorobku naukowego dra Pawła Romaniuka
w przewodzie habilitacyjnym

Celem niniejszej recenzji jest ocena, czy dorobek naukowy dr Pawła Romaniuk odpowiada warunkom określonym w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2017 r., poz. 1789 ze zm.) w zw. z art. 179 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2018 r., poz. 1669). Zgodnie z tymi przepisami do postępowania habilitacyjnego może zostać dopuszczona osoba, która posiada stopień doktora oraz osiągnięcia naukowe lub artystyczne, uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiące znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej lub artystycznej oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową lub artystyczną. Osiągnięcie to może stanowić: 1) dzieło opublikowane w całości lub w zasadniczej części, albo cykl publikacji powiązanych tematycznie; 2) zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne; 3) część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (art. 16 ust. 2 ustawy).

Zgodnie z art. 18a ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r., poz. 1789 z późn. zm.), postępowanie habilitacyjne wszczyna się na wniosek osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, skierowany wraz z autoreferatem do Centralnej Komisji

(ust. 1). Centralna Komisja w terminie 6 tygodni od dnia otrzymania wniosku, spełniającego wymagania formalne, powołuje Komisję Habilitacyjną w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego (ust. 5).

Podstawą prawną postępowania są również przepisy rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz.U. z 2018 r., poz. 261), w szczególności zgodnie z tym rozporządzeniem Habilitant przygotował dokumentację załączoną do wniosku o wszczęcie niniejszego postępowania.

Paweł Romaniuk posiada stopień doktora – w dniu 18 lutego 2009 r. uzyskał stopień doktora nauk humanistycznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu, nadany uchwałą Rady Wydziału Zarządzania i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Jagiellońskiego., na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Wpływ organizacji pozarządowych na zarządzanie w jednostkach samorządu terytorialnego Województwa Warmińsko-Mazurskiego”. Promotorem w przewodzie doktorskim był prof. UJ dr hab. Aleksander Noworól, a recenzentami: prof. dr hab. Grażyna Pawelska-Skrzypek oraz prof. AE dr hab. Barbara Iwankiewicz-Rak.

Dr Paweł Romaniuk jest absolwentem Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie na kierunku administracja I i I stopnia w jednostkach organizacyjnych będących poprzednikami obecnego Wydziału Prawa i Administracji UW-M.

Opublikowany dorobek naukowy – po uzyskaniu stopnia doktora – obejmuje 86 pozycji naukowych. Dorobek ten jest duży i zróżnicowany. Dorobek jest również znaczący jakościowo, w szczególności wysoka jest ogólna wartość naukowa publikacji, ich przydatność dla nauki oraz w praktyce działalności administracji publicznej

Za najważniejsze osiągnięcie naukowe Pawła Romaniuka uważam pracę wskazaną przez Habilitanta jako osiągnięcie naukowe stanowiące znaczny wkład w rozwój reprezentowanej dyscypliny naukowej w rozumieniu art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki - *Administracyjnoprawne uwarunkowania zarządzania humanistycznego w jednostkach samorządu terytorialnego*, Wydawnictwo UW-M, Olsztyn 2018, ss. 370.

Ogólna ocena recenzowanego dzieła jest wysoka. Monografia stanowi podsumowanie

badan prowadzonych przez Habilitanta od roku 2015 r. Cel pracy i określone zagadnienia, pogłębiane o konkretne wątki tematyczne, są uzasadnione, a podjęte problemy badawcze zostały prawidłowo sformułowane. Określenie poszczególnych metod, jak i ich stosowanie w monografii uważam za prawidłowe.

Z perspektywy dokonywanej w recenzji oceny dokonań naukowych w dyscyplinie prawo należy podkreślić precyzyjność i trafność wywodów prawniczych. W obejmującej pięć rozdziałów monografii Habilitant poddał wnikliwej analizie literaturę przedmiotu oraz teksty aktów normatywnych, wykazując przy tym, że potrafi właściwie je interpretować, przy czym formułowane w pracy wnioski są poprawne i świadczą o wnikliwości Autora, a także dobrej znajomości analizowanej problematyki.

Praca z całą pewnością mieści się w ramach dyscypliny naukowej „prawo”. Monografia habilitacyjna stanowi bardzo cenną publikację w obszarze nauk prawnych, posiada walory poznawcze, ale też może służyć pomocą w praktyce legislacyjnej, zwłaszcza w zakresie tworzenia prawa miejscowego oraz aktów wewnętrznego prawa administracji samorządowej.

W monografii Pawła Romaniuka po raz pierwszy w sposób całościowy przeanalizowano regulacje prawne dotyczące poszczególnych zagadnień administracyjnoprawnych uwarunkowań zarządzania. W szczególności Autor szeroko rozważa w tym kontekście podstawy ustrojowe funkcjonowania samorządu terytorialnego. Problematyka ta ma podstawowe znaczenie, zarówno dla teorii, jak i dla praktyki zarządzania w jednostkach samorządu terytorialnego

Z punktu widzenia uwzględniającego wymagania stawiane w postępowaniu habilitacyjnym należy zauważyć, że recenzowana monografia ma zwłaszcza charakter poznawczy w warstwie teoretycznej. Szczególnie cenną teoretycznie jest pogłębiona analiza zasad zarządzania humanistycznego w jednostkach samorządu terytorialnego.

Praca zawiera zatem istotne wątki teoretyczne, a jednocześnie ma walory praktyczne. Jak podkreśla Autor, celem pracy było zdefiniowanie najważniejszych dylematów, których rozstrzygnięcie ma decydujące znaczenie dla aktywniejszego zastosowania nauki zarządzania humanistycznego w teorii i praktyce prawa administracyjnego. W monografii podjęto udaną próbę dokonania administracyjnoprawnej oceny gospodarowania kadrami jako kluczowym zasobem samorządu terytorialnego. Autor w pełni osiągnął postawione cele

badawcze.

W monografii przedstawiono kilka nowatorskich koncepcji i modeli teoretycznych, które stanowią oryginalne i twórcze osiągnięcia naukowe w ramach dyscypliny naukowej „prawo”.

Wiodącym osiągnięciem naukowym jest skonstruowanie modelu zarządzania humanistycznego w jednostkach samorządu terytorialnego, uwzględniającego w szerokim zakresie zagadnienie administracyjnoprawnych uwarunkowań tego zarządzania. Perspektywa ta pozwala na wypełnienie istotnych luk w dotychczasowych badaniach naukowych nad praktycznym zastosowaniem wielu nowych koncepcji zarządzania, formułowanych np. w ramach nurtu New Public Management, z uwzględnieniem zwłaszcza ograniczeń związanych z ich implementacją do sektora publicznego.

Szczególnie ciekawe jest podjęcie zagadnienia określenia statusu prawnego pracowników samorządowych. Przede wszystkim Autor zwrócił uwagę na regulacje przewidziane w poddanej gruntownej analizie ustawie o pracownikach samorządowych, do której sformułował istotne postulaty *de lege ferenda*.

Godne podkreślenia są znaczące dla rozwoju nauki prawa administracyjnego własne, oryginalne zapatrywania Autora na proces reform administracji samorządowej i szereg pojawiających się na tym polu problemów.

W mojej ocenie monografia *Administracyjnoprawne uwarunkowania zarządzania humanistycznego w jednostkach samorządu terytorialnego* stanowi opracowanie, które jest cennym źródłem wiedzy oraz będzie przyczynkiem do dalszej dyskusji nad rozwijaniem idei zarządzania humanistycznego w zarządzaniu publicznym i inspiracją dla wielu innych prac. Jest to osiągnięcie naukowe stanowiące znaczny wkład autora w rozwój dyscypliny prawo.

W pozostałym dorobku Habilitanta widoczna jest tendencja do prowadzenia wszechstronnych i interdyscyplinarnych badań naukowych w zakresie nauk prawnych. Znaczna część tych publikacji ukazała się w renomowanych czasopismach i wydawnictwach, w tym objętych punktacją przewidzianą przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz w znanych wydawnictwach zagranicznych. Świadczą one o istotnej aktywności naukowej. Na pozytywną ocenę zasługuje fakt, że istotnym elementem dorobku Habilitanta są opracowania obcojęzyczne, co oznacza umiędzynarodowienie

wyników przeprowadzonych badań.

Obszerny, wielowątkowy zakres rozważań można dostrzec w publikacjach dotyczących samorządu terytorialnego. Ten nurt badań uwidocznił się w wielu interesujących artykułach, w tym m.in.: *Zasady współpracy organizacji pozarządowych z samorządami terytorialnymi*, „Studia Prawnoustrojowe” 2010 oraz *Ocena celowości, rzetelności oraz gospodarności wydatków w gminie*, „Przegląd Podatków Lokalnych i Finansów Samorządowych” 2012, nr 6. W tym nurcie zainteresowań znalazły się również publikacje dotyczące administracji samorządowej, w tym m.in.: *Zadania kontroli i audytu wewnętrznego w samorządzie województwa*, „Studia Prawnoustrojowe” 2013 oraz w publikacji anglojęzycznej *Management control as element of a properly functioning local government*, (w:) *Private interest and public interest in European legal tradition*, pr. zb. red. B. Sitek i in., Olsztyn 2015

Ważną częścią dorobku naukowego dra Pawła Romaniuka są prace dotyczące kontroli administracji publicznej. W ramach tej problematyki istotne są opracowania w sprawie regulacji prawnej audytu oraz kontroli zarządczej w gminie. Do publikacji w tym zakresie można zaliczyć m.in. serię artykułów: *Zasady przygotowania sprawozdań z prac audytu w gminie* – część I-II, „Przegląd Podatków Lokalnych i Finansów Samorządowych” 2011, nr 4 i nr 5. W tym nurcie zainteresowań znalazły się również publikacje: *Zarządzanie ryzykiem w kontroli zarządczej jako czynnik wspierający prawidłowe funkcjonowanie jednostek samorządu terytorialnego*, „Samorząd Terytorialny” 2012 nr 7-8; *Proces wdrażania kontroli zarządczej w gminie*, „Przegląd Podatków Lokalnych i Finansów Samorządowych” 2012, nr 8; *Dobre praktyki audytu wewnętrznego - możliwości we wszystkich sektorach gospodarki*, „Studia Prawnoustrojowe” 2011.

Ten nurt zainteresowań znalazł swoje odbicie również w kilku artykułach dotyczących ładu przestrzennego w gminie: *Sposób sprawowania kontroli oraz nadzoru nad uchwałą dotyczącą miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego*, (w:) *Planowanie i zagospodarowanie przestrzenne wobec potrzeb inwestycyjnych i bezpieczeństwa państwa*, pr. zb., red. B. Dobkowska i in., Olsztyn 2015.

Interesującą ocenę administracyjnych oraz prawnych warunków przeprowadzania kontroli w zakresie ochrony środowiska Habilitant sformułował w artykule pt. *Systemy zarządzania i kontroli wybranych organów administracji publicznej ukierunkowane na*

realizację zadań z zakresu ochrony środowiska, (w:) *Problemy pogranicza prawa administracyjnego i prawa ochrony środowiska*, pr. zb., red. M. Stahl i in., Warszawa 2017, w którym wskazał zakres podmiotowy oraz przedmiotowy przeprowadzanych kontroli, a także odniósł się do roli instytucji opiniodawczych w zakresie ochrony środowiska.

Powyższy nurt badań uwidocznił się również w publikacjach anglojęzycznych, w tym w artykułach: *Control and internal audit in local government*, "UWM Law Review", 2011, Volume 3, Olsztyn oraz *The use of internal audit in economic development*, "International and Comparative Law Review, Scientific Legal Journal" 2011, Vol. 11, No 1, Palacký University, Olomouc.

Na wyróżnienie zasługuje też nurt dotyczący zarządzania kadrami w administracji publicznej, w tym zwłaszcza artykuły: *Zarządzanie kadrami w administracji publicznej jako istotny element polityki kadrowej*, (w:) *Ludzie a wartość organizacji – kapitał społeczny, ludzki, intelektualny*, pr. zb., Wydawnictwo Politechniki Częstochowskiej, 2011; *Współczesne sposoby wyboru i wykorzystania pracowników administracji publicznej - wyzysk czy praworządność?*, (w:) *Wykorzystywanie człowieka w XX i XXI wieku*, B. Sitek (red.), Wydawnictwo UWM, Olsztyn 2012; *Humanistyczne uwarunkowania zarządzania i rozwoju administracji publicznej*, (w:) *Edukacja humanistyczna w kontekście technicyzacji XXI w.*, pr. zb. red. T. Graca i in., Józefów 2017; *Model zarządzania ryzykiem jako instrument wspierający prawidłowe funkcjonowanie administracji publicznej, wykorzystujący kontrolę zarządczą i audyt wewnętrzny*, (w:) *Prawo a ekonomia – alianse w budowie efektywnego państwa*, pr. zb., red. P. Majer i in., Wydawnictwo UWM Olsztyn 2016.

Bardzo ważnym od strony praktycznej elementem w dorobku naukowym są analizy zasad wykorzystania funduszy unijnych, Na szczególną uwagę zasługują w tym zakresie opracowania w postaci artykułów, w tym m.in.: *Kontrola realizacji projektu dofinansowanego z funduszy unijnych z uwzględnieniem kontroli na miejscu*, „Prawo pomocy publicznej” 2011, nr 3 oraz *Bezzwrotne środki finansowe: fundusze w Unii Europejskiej: cele i podstawy działania*, (w:) *Prawno-ekonomiczne aspekty funkcjonowania funduszy unijnych. Wybrane zagadnienia*; Olsztyn 2010.

Istotnym elementem refleksji ogólnej są analizy tendencji w gospodarce światowej, w tym publikacje anglojęzyczne: *The development of Polish NGO's in the Global Economy*,

(w:) *Human rights, Spirituals Values and Global Economy*, B. Sitek (red.), Ecko Mouse Publishing, USA 2011 oraz *Territorial governance and the development of global economy*, (w:) *Human rights, Spirituals Values and Global Economy*, B. Sitek (red.), Ecko Mouse Publishing, USA 2011.

Kolejnym obszarem zainteresowań jest problematyka wzrastającej roli administracji elektronicznej w artykułach: *Electronic administration as a factor in the efficient management, development and communication of public administration*, "International Journal of Contemporary Management" 2016, vol. 15, nr 3 oraz *Rozwój administracji elektronicznej administracji czynnikiem wspierającym nurt zarządzania humanistycznego*, "Journal of Modern Science" 2017, t. 2/33.

Na uwagę zasługują także prace dotyczące szkolnictwa wyższego, w tym m.in.: *Wartości etyczne we współczesnym zarządzaniu uczelnią wyższą i samorządem terytorialnym*, "Zarządzanie publiczne" 2016 nr 4(36); *Koncepcja uniwersyteckiego zarządzania projektami informatycznymi*, "Przedsiębiorczość i zarządzanie" 2018, z. 10.

W analizach o charakterze interdyscyplinarnym na uwagę zasługują opracowania z zakresu zarządzania w działanie administracji publicznej, co znalazło swój wyraz w publikacjach: *Trends of changes in risk management supported by an internal audit in allbodies of public administration along with their evaluation*, (w:) *Reflections about contemporary management*, pr. zb., red. B. Kozuch i in., Wydawnictwo Peter Lang 2017; *Idea Nowego Zarządzania Publicznego (New Public Management) w realizacji zadań publicznych*, (w:) *Wydawanie aktów administracyjnych jako forma prawna realizacji zadań samorządu terytorialnego*, pr. zb., red. B. Sitek i in., Józefów 2017.

Przedmiotem wnikliwych rozważań objęto w pracach Habilitanta zagadnienia współpracy administracji publicznej z organizacjami pozarządowymi. Znalazło to odzwierciedlenie w wielu opracowaniach, w tym m.in.: *Oddziaływanie organizacji pozarządowych na sposób zarządzania jednostkami samorządu terytorialnego*, „Studia Prawnoustrojowe” 2012, nr 18; *Wpływ organizacji pozarządowych na system zarządzania zadaniami publicznymi realizowanymi przez jednostki samorządu terytorialnego*, (w:) *Organizacje pozarządowe a samorząd - 25 lat doświadczeń*, pr. zb., red. M. Falej i in., Wydawnictwo UWM Olsztyn 2017; *Istota partycypacji obywatelskiej w samorządzie terytorialnym elementem zarządzania i budowy zaufania do instytucji publicznych*, (w:)

Sprawiedliwość i zaufanie do władz publicznych w prawie administracyjnym, pr. zb., red. M. Stahl i in., Warszawa 2018. W tych licznych publikacjach dokonano trafnego wyodrębnienia administracyjnoprawnych przesłanek obszarów współpracy organizacji pozarządowych z jednostkami samorządu terytorialnego, przedstawiono problemy dotyczące rozwoju polskich organizacji pozarządowych w warunkach globalnego rozwoju gospodarczego, oddziaływanie organizacji pozarządowych na sposób zarządzania jednostkami samorządu terytorialnego.

Kolejnym polem badawczym Habilitanta jest problematyka dostępu do informacji publicznej, co zaowocowało wieloma publikacjami, w szczególności: *The right to public information as the basis for control of civil*, (w:) *Europe of Founding Fathers: investment in the common future*, pr. zb., red. M. Sitek i in., Wydawnictwo UWM Olsztyn 2013; *The right to public information as a constitutional category*, (w:) *Comparative law in eastern and central Europe*, pr. zb., red. B. Sitek i in., Cambridge Scholars Publishing 2013; *Proper management of access to public information as a realization of needs and rights of citizens*, (w:) *The selected contemporary aspects of human rights*, pr. zb., red. B. Sitek i in., Józefów 2016; *Modern possibilities of access to public information in the community under Polish Law*, (w:) *Communication as a Measure of Protection and Limitation of Human Rights. Information in Relation to Human Rights*, Bratislava 2013. W publikacjach z tego zakresu dostęp do informacji publicznej ujmowany jest jako niezbywalne i konstytucyjne prawo człowieka. Habilitant podkreśla wymogi korzystania przez obywateli z przysługujących im praw w zakresie kontroli społecznej, zgodnie z przepisami ustawy o dostępie do informacji publicznej, a przysługujące prawne możliwości związane z dostępem do informacji publicznej w szerokim zakresie muszą korespondować z działalnością podmiotów administracji publicznej. Autor zwrócił również uwagę na konieczność prawidłowego zarządzania dostępem do informacji publicznej, która staje się determinantem realizacji potrzeb i praw obywatelskich.

Wysoko oceniam publikacje dotyczące prawa urzędniczego, w szczególności kształtowania kadr w administracji publicznej, w tym: *Human resource management in public administration as an essentials element of personel*, (w:) *The role of human capital in knowledge based management*, pr. zb., red. F. Byłok i in., Częstochowa 2011.; *Współczesne sposoby wyboru i wykorzystania pracowników administracji publicznej* –

wyzysk czy praworządność? (w:) *Wykorzystywanie człowieka w XX-XXI wieku*, pr. zb., red. B. Sitek, Wydawnictwo UWM Olsztyn 2012; *Efektywne zarządzanie wiedzą i kompetencjami wsparciem dla rozwoju pracowników organów administracji publicznej*, (w:) *Zarządzanie w XXI wieku – koncepcje organizacji przyszłości*, pr. zb., red. A. Szejniuk i in., Józefów 2016; *Doskonalenie zasobów administracji samorządowej jako cel operacyjny „Strategii rozwoju społeczno-gospodarczego województwa warmińsko-mazurskiego”*, „Zarządzanie publiczne” 2017, nr 2(38). Autor przedstawił m.in. uniwersalny model zarządzania kadrami jako kluczowy instrument kreowania polityki personalnej w administracji publicznej, sposoby prawnego pozyskiwania pracowników zatrudnionych w administracji publicznej, administracyjnoprawne aspekty wykorzystania pracowników we współczesnej administracji publicznej, zarządzania wiedzą oraz kompetencjami pracowniczymi w administracji publicznej, doskonalenia zasobów administracji samorządowej.

W swoich badaniach Habilitant zwraca również uwagę na problemy komunikacji w administracji publicznej, poddając administracyjnoprawnej ocenie system komunikacji w procesie decyzyjnym w artykule pt. *System komunikacji w procesie decyzyjnym przy realizacji kontroli zarządczej i zarządzania ryzykiem w jednostkach samorządu terytorialnego*, „Studia Prawnoustrojowe” 2016, nr 33.

Poza aktualnością problematyki badawczej dra P. Romaniuka należy podkreślić przede wszystkim walor naukowy jego publikacji, a w konsekwencji ich znaczenie teoretyczne i praktyczne.

Dr Paweł Romaniuk jest badaczem dobrze znanym w środowisku naukowym. Za ważny przejaw aktywności naukowej Habilitanta uważam aktywny udział w konferencjach naukowych oraz wygłoszenie wielu ważnych referatów. Habilitant uczestniczył – w większości z własnymi referatami – w 61 konferencjach naukowych, zarówno krajowych, jak i międzynarodowych.

Ponadto, obok działalności naukowej, Habilitant posiada bogaty dorobek dydaktyczny i organizacyjny. Działalność dydaktyczna prowadzona była w ramach Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, początkowo w Katedrze Prawa Finansowego (na umowach cywilnoprawnych), a od 2009 r. w na stanowisku adiunkta w Katedrze Prawa Administracyjnego i Nauki Administracji. Habilitant prowadzi

ćwiczenia i wykłady z kilku przedmiotów prawnych, w tym m.in. prawo administracyjne, ustrój samorządu terytorialnego, nauka o administracji, legislacja administracyjna.

Habilitant posiada także dorobek organizacyjny, w tym w szczególności: od 2015 r. pełni funkcję zastępcy kierownika Katedry Prawa Administracyjnego i Nauki o Administracji, był członkiem Komisji Programowej na kierunku Administracja; pełnił funkcję opiekuna naukowego dla I roku studiów niestacjonarnych na kierunku Administracja Wydziału Prawa i Administracji oraz funkcję Koordynatora Katedry Prawa Administracyjnego i Nauki o Administracji w ramach prac Komisji ds. Ankietyzacji i Kategoryzacji na Wydziale Prawa i Administracji UWM w Olsztynie oraz brał udział w przygotowywaniu i zorganizowaniu koła naukowego pn. „Auditus” (audyt w jednostkach sektora finansów publicznych).

Reasumując powyższe uwagi, stwierdzam, że dorobek naukowy dra Pawła Romaniuk odpowiada warunkom określonym w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki w zw. z art. 179 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

W konkluzji należy podkreślić, że Habilitant posiada stopień doktora oraz osiągnięcia naukowe, uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiące znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej, w tym przypadku Habilitant po otrzymaniu stopnia naukowego doktora wniósł znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej prawo, a także wykazuje się istotną aktywnością naukową.

Jednoznacznie stwierdzam, że rozprawa habilitacyjna i pozostały dorobek naukowy dra Pawła Romaniuka w pełni odpowiadają wymogom ustawowym oraz uzasadniają nadanie mu stopnia naukowego doktora habilitowanego i związku z tym wnoszę o dopuszczenie dra Pawła Romaniuka do dalszego postępowania habilitacyjnego w zakresie prawa.

prof. dr hab. Janusz Ślugocki